

Af *Orla Møller* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren lade foretage en undersøgelse af undervisningskapaciteten i provinsen, hvad det lægevidenskabelige studium angår, i lighed med den undersøgelse, der er foretaget for Københavnsområdet?“

Skriftlig begrundelse:

Nordjyllandsudvalget for højere undervisningsanstalter oplyste ved et møde den 4. november i Ålborg, at en sammenligning af prognosetallene for medicinske studerende og kapaciteten, hvad lægeskoler angår, ville give til resultat, at der i løbet af få år vil være et temmelig stort antal medicinere, som ikke vil kunne få plads på de eksisterende lægeskoler.

Især på denne baggrund vil det være rimeligt at få undersøgt betimeligheden af at etablere en lægeskole i Nordjylland, hvad der er forudsætninger for, både hvad hospitalstørrelse og undervisningskræfter angår, og hvad der er fremsat tilbud om.

Jeg skal tilføje, at det medicinske studenterråd i Århus også har opfordret til en undersøgelse som den, mit spørgsmål drejer sig om.

Undervisningsministeren (*Helge Larsen*):

Jeg er bekendt med de prognosetal, som blev fremdraget af Nordjyllandsudvalget for højere undervisningsanstalter ved mødet i Ålborg den 4. november i år. Det vedrørte sammenligningen mellem prognosetallene for medicinstuderende og kapaciteten, og jeg vil gerne sige, at disse tal nok tegner undervisningsmulighederne for anden del af det lægevidenskabelige studium for mørkt. Ifølge Nordjyllandsudvalgets prognose skulle der i 1971 mangle kliniske uddannelsesmuligheder for 60 andendelsstuderende for landet som helhed. Det svarer til 30 pr. semester, og det skulle formentlig nok kunne klares ved en fordeling på uddannelsesstederne i København, Odense og Århus. Men allerede det næste år, i 1972, skulle der ifølge Nordjyllandsudvalgets prognose mangle 120 pladser ved den kliniske undervisning.

Der er imidlertid et men: man har i Nordjyllandsudvalgets prognose beregnet behovet for uddannelseskapacitet ved anden-

delsstudiet i et givet år som 60 pct. af nytilgangen til det lægevidenskabelige studium i det samme år og glemt at tage hensyn til, at der går 3 år, før de, der har begyndt studiet, når frem til anden del og altså til den kliniske undervisning. Det er rigtigt nok, at det er ca. 60 pct., som når så vidt, men det vil altså sige, at den mangel på 120 pladser, som Nordjyllandsudvalget forudser i 1972, først vil blive aktuel i 1975, så nogen akut fare er der ikke.

Men som svar på det stillede spørgsmål vil jeg gerne sige til slut, at det udvalg, som har foreslået en nyorganisation af den kliniske undervisning i København, blev nedsat efter anmodning fra det lægevidenskabelige fakultet ved Københavns universitet, og at det udvalg, som behandlede problemerne omkring den kliniske undervisning i Odense, blev nedsat efter anmodning fra den natur- og lægevidenskabelige faggruppe ved Odense universitet, og at jeg selvfølgelig er villig til at nedsætte et tilsvarende udvalg, når det lægevidenskabelige fakultet ved Århus universitet finder, at der er behov herfor.

Orla Møller: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for svaret. Det er helt sikkert, at der er nogle forskellige mangler i forbindelse med de udregninger, der er foretaget, og for mig at se begrundes det en yderligere undersøgelse. Jeg er klar over, at i den betænkning, der er kommet fra det såkaldte Helga Pedersen udvalg, er der visse glidende talskalaer også for, hvad der kan aftages i den anden del af det lægevidenskabelige studium. Men så meget desto mere påkrævet forekommer det mig, at der bliver en sammenkobling af de undersøgelser, der kan laves både for Københavns, Odenses og Århus universiteters vedkommende.

Det er muligt, at der ikke er nogen direkte akut fare for øjeblikket, men det ville måske alligevel være saglig rigtigt, at man kom en udvikling i forkøbet, som man f. eks. i det københavnske område har måttet slås adskilligt med. Derfor vil jeg gerne sige det sådan: jeg havde egentlig håbet, at dette spørgsmål kunne have bevæget undervisningsministeren til en lidt mere aktiv holdning over for en sådan undersøgelse, men man må jo så håbe på, at spørgsmålet stillelse her og det positive svar fra undervisningsministeren rejser en større interesse i